

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Румъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 „

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Съединенитѣ провинции и политиканството

последъкъ румън-
печать, коменти-
положението въ
единенитѣ провин-
одчартава тжжната
внелностъ, че въ
жжение на 18 годи-
отъ когато сж при-
нени къмъ Румъния
итѣ провинции —
дарение на слѣпото
ианство, не било
енно почти нищо
ационална гледна
Никакъ придобив-
икаква полза за на-
аната румънска нау-
18 годишното вла-
во — възкличава
ската преса. Румъ-
въ новитѣ земи
ежъ въ вестницитѣ
е господаръ, чувст-
е малтъкъ, винаги
иоуцъ.

и въпросъ, въ цѣла-
и общностъ, ние мал-
стватъ отлично го по-
ваме. Въ казанитѣ по-
думи има нѣщо вър-
но то е тжжно и пе-
но за насъ — малцин-
ата. Политиканството
у насъ жизнеспособ-
та и ни лиши отъ
авия разсѣдъкъ да
демъ единни и орга-
ирани като етническо
ицинство въ името на
ионитѣ, които широко
ранитаратъ правата ни
то равноправни граж-
ни. Следъ това дойде
е разбранитѣ шовини-
ически идеи — ако мо-
е шовинизмътъ да се
рече идея. Денациона-
изаторската политика,

приложена тѣй прибръ-
зано и въ пълнѣ хаосъ
съ нѣщата, даде ония ре-
зультати, които днесъ пе-
чататъ изтъква — много
преувеличено — като тжж-
на действителностъ.

Въ продължение на 18
години ние не видѣхме
да се развива една смис-
лена национална акция,
която поне отъ малко да
привлече симпатитѣ на
малцинствата. Румън-
скиятъ културенъ и лите-
ратуренъ животъ, поради
известни котерийни ин-
тереси, бѣше скритъ, да-
лечъ отъ малцинствата.
Последнитѣ бѣха гошазан-
ни само съ прекаленъ
шовинизмъ и умраза.
Малцинствата — това мо-
же да се види — напра-
виха много повече за ру-
мънизиранието, отъ колко-
то самозванитѣ патриоти.
Малцинствата бѣха дъл-
боко пропити отъ съзна-
нието, че взаимното опоз-
наване ще даде желанія
резултатъ. Точно обрат-
ното вършеха тѣй наре-
ченитѣ националисти,
които, като силни на де-
ня, съ всѣка измината
година посѣгаха безза-
конно противъ най-скъ-
питѣ малцинствени ин-
ституции и прояви. Тѣй
се отчуждиха малцинст-
вата въ присъединенитѣ
провинции, въпрѣки тѣк-
ното желание да бждатъ
много близки съ господ-
ствуващия елементъ.

Я. х.Я.

Лъжци и клеветници, спрете!

Органа на всички провокации
и шантажи, в. „Универсулъ“
въ безсилнето си да се бори
срещу изобличителната кампа-
ния на демократичния печатъ,
прибѣгна до вулгарни лъжи, дол-
нопробни нагласявания и ми-
зерни клевети.

Въ последния си брой [отъ
23 т. м.] помѣства статия „Ири-
дентиститѣ-българи ходатайст-
вуватъ въ полза на Анна Пау-
керъ“.

Анна Паукеръ е отъ 19
антифашисти-комунисти, които
понастоящемъ се сждатъ въ
Кракова. „Универсулъ“ твърди,
че съюза на благотворителнитѣ
дружества „Добруджа“ е из-
пратилъ едно писмо до Военния
сждъ отъ Крайова, съ което
наставявалъ „веднага да бждатъ
освободени 19-тѣ подеждими“.

Ние категорично отказваме
да върваме въ правдоподобно-
стта на съобщението на „Уни-
версулъ“ тѣй както не сж вър-
ни и „подробноститѣ“, които
сжия вестникъ изнася въ цѣ-
ли три дълги колони на първа
страница.

Всички измишляотини за съ-
става на ръководния комитетъ
на д-ство „Добруджа“ сж на-
гласени по такъвъ езуитски на-
чинъ, щото да създадатъ поразя-
ващо впечатление на румън-
ското обществено мнение, безъ
то да заподозре по какъвъ по-
длъжни начинъ е заблуждавано.

И ние трѣпнемъ предъ чудо-
вищната дързостъ на пишущи-
тѣ бандити отъ Брезояну: Ни-
ма може да се достигне тѣй
далече въ фалшифицирането на
положения, които тѣй лесно
могатъ да се проявятъ и да се
хвърлятъ такива подлъжни об-
винения?..

Заридали женитѣ и де-
цата, мрачни, съ черно
отчаяние въ душитѣ се
завръщатъ мжжетѣ.

Осемдесетъ семейства
български оставатъ безъ
всѣкаква възможностъ за
существование, бидейки
обречени на букваленъ
гладъ и черна мизерия.
Отъ друга страна, при-
липсатъ на сръдства и
подкрепа да засѣятъ за
догодина, възстава при-
зрака на едно страшно,
безкрайно зло.

Убити сж и 30 хектара
на българитѣ отъ съсед-
ното село Карлъбекъой.

Понастоящемъ се вър-
ши официална анкета.
Но подкрепа дали ще
дойде отъ нѣкъде?..

Малко безгрижие!

Англиканскиятъ клеръ е
решилъ, щото отъ 21 до 26
т. м. — презъ цѣлото време,
колкото трае сесията на О.Н.
— въ всички англикански
черкви да се молятъ непре-
къснато и да измолятъ въч-
ната Божия помощъ и просвъ-
тление за участващитѣ въ

сесията. Преди това, обаче,
между англиканския клеръ и
Господа били размѣнени след-
нитѣ телеграми:

— Чу ли, Господи, нашето
решение? Да бжде воля твоя!

— Чухъ! Тамъ слабо се чу-
ва Моята воля. Сърбайте, какъ
вото сте дробили!..

Сами да си помогнемъ!

Нещастieto на нашитѣ
братя отъ селата, чийго ре-
колта бѣше напоследъкъ
опустошена отъ небивала
градушка, възправа предъ
насъ по най-настоятеленъ
начинъ голѣмия въпросъ:
какъ можемъ да си взаим-
но помогнемъ ние — ру-
мънскитѣ граждани отъ бъл-
гарски произходъ — въ слу-
чай като горния, па и при
толковата други обстоятел-
ства на материално стесне-
ние и нужда отъ парични
сръдства.

Ние знаемъ прекрасно, че
отъ досегашния си опитъ
всѣки единъ отъ насъ се е
убедилъ, какво не може да
се очаква почти нищо отъ
държавата, чийто поданици
сме.

Тогава остава единствена
възможностъ: сами да
си помогнемъ! И това е най-
сигурното, най-навременно-
то. Неговото осществяване
не трѣбва да започне отъ
Нова Добруджа, дори отна-
чало отъ Калиакренски окръ-
жъ.

Тази година реколтата
обещава да бжде твърде
добра. Нашитѣ селяни ще
могатъ да се закрепятъ. Но
нека тѣ погледнатъ и въ
бждещето, а то налага пред-
видливостъ. Ако всѣки по-
заможенъ нашъ селянинъ
отдѣли макаръ и 10 на сто
отъ добитото тази година
ще може да се сложи основи-

тъ на единъ финансовъ ин-
ститутъ на българското мал-
цинство, какъвто иматъ ун-
гарцитѣ „Съюзъ на унгар-
скитѣ банки отъ Ромъния“
украинцитѣ (украинска кре-
тянска банка) и др., факта,
че най-голѣмия процентъ
отъ влогове въ Държавна-
та спестовна каса принад-
лежи на Добруджа*) по-
казва, че ние добруджанци
— живѣемъ съ традицията
на икономисването.

Презъ 1927 и 1928 г. вжъ
„Куриеръ“ предприе една
голѣма кампания за създа-
ване български финансовъ
институтъ, като предвижда-
ше близката економическа
криза Тази идея, обаче, то-
гава не се осществи. Ед-
ни само нашитѣ земеделци
знаятъ какъ почувстваха
липсата на могъщъ свой
финансовъ институтъ.

Нека тази грѣшка не се
повтаря!

Повече взаимно довѣрие,
повече предвидливостъ и
искреностъ и тази спаси-
телна идея утре ще стане
свършенъ фактъ!

Братя, пропагандирайте и
разпространявайте т а з и
идея!

„Добруджански гласъ“

Г-нъ д-ръ Р. Мандра въ рефе-
рата си „Проблемата за сконитѣ“
посочва, че въ Добруджа се пада
на жителъ 74 лей спестени, въ
Молдова 61, Мунтения 56, Олте-
ния 49 и Буковина 34.

СТОПАНСКОТО ДВИЖЕНИЕ ВЪ ОКРЪЖА

Споредъ бюлетина на мѣ-
стната Търговска камара,
презъ м. априлъ т. г. въ
мѣстното житно тържище
били продадени: 1496 кару-
ци зърнени храни; въ Ка-
варна 47 каруци; въ Бал-
чикъ 4; Въ И. Г. Дука (Ка-
съмъ) 288; въ Арманъ 150,
или асичко 1974 каруци зър-
нени храни, отъ които
най-много царевича и

зимница. Останалитѣ кул-
тури сж незначителни.

Отъ горнитѣ цифри се
вижда до колко стопански
сж изпаднали добруджан-
тѣ градове Каварна, Бал-
чикъ, които преди нѣколко
години развиваха трѣскавъ
стопански животъ и до кол-
ко се развили на тѣхна
сметка паритѣ Арманъ и
Касъмъ.

Опустошителна градушка

Голѣмо нещастие край Базарджикъ

На 19 т. м. внезапно
рауръ покрива цѣлото
българско население отъ
Базарджикъ до гр. Базар-
джикъ село Фышкаданъ.
То пладне спуска се надъ
селската мѣра бѣлъ об-
ластъ и започва да вали
къдетъ и едъръ, като яй-
ца градъ, който продъл-
жилъ повече отъ часъ,
земата бива покрита съ

единъ леденъ пластъ, де-
белъ повече отъ педа, на
мѣста достигайки дори
до половинъ метъръ.

Покрусени и съ сразе-
ни души трѣгватъ селя-
нитѣ къмъ нивята и виж-
датъ една грозна карти-
на: вмѣсто гордитѣ и буй-
ни жита ледъ е покрилъ
навредъ, ни класъ ни
стъбълце, не се подаватъ.

МАКСИМЪ ГОРКИ

За насъ, които приехме „огненото кръщение“ въ голѣмата война и останахме въ дълбоката провинция, отчуждени отъ литературния свѣтъ, вестта за смъртта на Максимъ Горки дойде и съживи годинитѣ отъ преди войната, когато великиятъ сега покойникъ бѣше у насъ само възторгъ. Тогава ние младитѣ живѣхме съ творенията на гениитѣ на великата руска земя; имаме си ограничени учебнически литературни кръжоци, въ които презъ деня да се развиваха истински литературни диспути и които не рѣдко се израздаха въ буйни скандали. Толстой и Горки бѣха нашитѣ любимци. Съ тѣхъ често о-сѣмвахме. И наведнажъ, изморени и изтощени отъ безсъние, ние се опитвахме къмъ училището, съ изпити лица и нарисовани отъ тупомозия димъ дрехи, увѣрени, че още на първа чаша, следъ молитвата, ще сполети нѣкого отъ насъ нѣкоя „толстова двойка“, или „горкиева босаща единица“.

Последниятъ ни литературенъ споръ — когато войната се развихри и бѣхме призвани подъ знамената — бѣше за Максимъ Горки, за неговата литературно-обществена деятелностъ. Това никога нѣма да забравя, защото тогава се раздѣлихме за винаги, прѣснахме се по всички фронтове и мнозина останаха по незначитѣ бойни полета. И отъ тогава до днесъ — по крутата пелена на живота и най-вече поради стеклитѣ се исторически събития — почти нищо не четохъ за покойния сега гигантъ на руската мисль. И нѣмаше какъ. Ние останахме отчуждени и много далечъ отъ литературния свѣтъ. Съобщенията на ежедневния печатъ за нѣкое литературно събитие само събуждаха у насъ споменитѣ за отлѣтѣлото минало и причиняваха истинска душевна болка. Така и вестта за смъртта на Максимъ Горки днесъ, нѣкакъ болезнено отекна въ душата ми, широко разтвори книгата на миналото и волно-човолу трѣбваше да се върна назадъ съ две десетилѣтия, да намѣря обрѣзѣтъ на изчезналитѣ вече мои приятели отъ юношескитѣ години и мислено, самъ, да сподѣля мжката за това що е било и което никога нѣма да бѣде.

Потърсихъ нѣкоя книга, списание, или литературенъ вестникъ, за да намѣря нѣщо за Горки. Ни следа. Позовахъ се на моята паметъ. Както споменахъ, последниятъ ни литературенъ

споръ — преди около двадесетъ години — бѣше за Максимъ Горки.

Истинското му име е Алексей — Алексей Максимовичъ Пешковъ. Роденъ е презъ 1869 г. мартъ месецъ въ Нижни-Новгородъ. Баща му, Максимъ Севастиевъ Пешковъ е билъ декораторъ. Алексей остава сиракъ. На петата си година загубва баща си, следъ 9 години умира и майка му. Той става чиракъ при единъ обушаръ. Научава се да чете псалтира и часо-слова. Но отъ тукъ Алексей избѣгва; работи като ученикъ-чертежникъ, постъпва въ една иконописна работилница, става готвачъ въ единъ параходъ, работи като градинаръ — до 15 год. си възраст се скита изъ ширната руска земя. Презъ това време непрекъснато той чете, колкото му позволява времето. Запознава се съ творенията на Гоголя, Успенски, Дюма-бащата. Съ нарастващата въдушата му литературна страсть, животътъ жестоко го преследва и той, изпадналъ въ отчаяние, тегля си куршума. Но пада леко раненъ. Тогава постъпва като писаръ при единъ адвокатъ. Следъ време се запознава съ Короленко. Нему Горки дължи своето литературно кръщение. Негозитѣ творения въ едно скоро време му добиватъ обща известностъ. Появява се първиятъ му капиталенъ трудъ „Челкашъ“. Съ него Горки се нарежда при великитѣ творци на руската земя. Съ „Челкашъ“ Горки вече влиза въ руската литература съ своитѣ боса-

ци и слага на безконечни диспути своитѣ „бивши чело-вѣци“ съ „излишнитѣ чело-вѣци“ на Тургенева. Героитѣ на Тургеневъ могатъ да се смиряватъ; босацитѣ на Горки не могатъ. Горки ги характеризира така: — тѣ сж преди всичко хора, тѣ сж сжитѣ кости и кръвъ, това сжщото месо и нерви, както и у насъ — паднали отъ обществената и социална стълба на живота въ низинитѣ — бивши чело-вѣци.

Мужикътъ на Горки не е лошъ, въ него той търси героизма. Ако той лъже — рускиятъ мужикъ безобразно лъже — то причинитѣ на това Горки търси вънъ отъ него. Той е униженъ, новината не е негова. Виновни сж тѣзи, които го унижаватъ и условията, които способствуватъ за това.

Максимъ Горки, съ своитѣ босащи, предизвика цѣль превратъ въ тогавашния литературенъ свѣтъ. Името му прескача границитѣ на Русия. Него търсятъ и превеждатъ въ чуждата литература и той добива всеобща известностъ.

Той умира, като малцина-та гений, достигналъ върха на славата си. Съ неговата смъртъ изчезва последниятъ старъ представител на обширната руска земя, свидетел на славна и могъща царска Русия, свидетел на велико падение, на безименни и неописуеми трагедии на руския народъ, за когото той работи непрекъснато, съ всеотдайна любовъ и на дълбоки старини видъ зората, къмъ която се стремѣха неговитѣ босащи. Я. Калиакренски

Предъ смъртнитѣ останки на Максимъ Горки

Москва — Предъ смъртнитѣ останки на Максимъ Горки дефилираха надъ 500.000 души на чело съ г. г. Сталинъ и Молотовъ. Цѣла Москва е въ трауръ. Вестницитѣ посвѣщаватъ цѣли издания за живота и творчеството на Горки.

Предъ течение на 23 години, преди революцията въ Русия, книгитѣ на Мак-

симъ Горки били печатани въ 800.000 екземпляра. Отъ революцията до днесъ тиражътъ имъ се увеличилъ на 30 милиона екземпляра. Само презъ 1935 год. били издадени 2.270.000 екземпляра отъ съчиненията на Максимъ Горки. Надъ 1.400.000 екземпляра били издадени на езика на различнитѣ народности въ съветска Русия.

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести — Приема презъ всѣко време на деня — Ул. „Принципеса Ильяна“ 1 [Шадрасан-ския площадъ] — Базарджикъ

Какъ работи унгарското малцинство

Въ навечерието на общия имъ конгресъ

Всѣкога и винаги, когато сме имали случая да отбележимъ нѣкоя проява въ полето на малцинствения животъ, правили сме това единствено изхождайки отъ мисльта, че дадения случай ще ни послужи за примѣръ, или най-малкото — като упѣтване въ дадено отношение въ борбата за извоюване на законнитѣ ни права, както и за самия ни организационенъ малцинственъ животъ.

Ако отъ всички изнесени отъ насъ прояви и борби на унгарското малцинство бѣхме взели за поука една-та стотна частъ, нашитѣ малцинствени работи полелително биха се развили напълно въ духа на времето и бихме имали голѣми придобивки.

Унгарското малцинство развива една изумителна дейностъ. Сѣтаме за нашъ дългъ да поднесемъ на нашитѣ читатели какъ тѣ работятъ и какъ умѣятъ да защищаватъ своитѣ хора. Случаятъ не е безъ интересъ, особено за насъ.

Отъ нѣколко дъ Клужъ заседава цѣлкомитетъ на унгарската партия. Съветътъ, представляванъ отъ г. Бетленъ опредѣля свика общия конгресъ на унгарцитѣ за 17 и 18 т. г. въ св. Георги. ятъ редъ на конгреса опредѣленъ. На първото щѣлъ да се сподели разискване въпросъ за уволненитѣ чиновници унгарци отъ жавнитѣ учреждения.

Предъ това, обаче тѣтъ разгледа въ известния публиченъ д-ръ Никола Кремеръ, което, бидейки осъдени месеца затворъ, шение отъ граждански политически права, тѣ своята оставка. Но тѣтъ е отхвърлено ед-та на д-ръ Кремеръ, легиралъ една кони-то да го посети въ и до го помоли да с-мѣни решението.

Ето какъ ценятъ ун-тѣ своитѣ деятели.

Г-нъ Леонъ въ Калиакренск

На 21 т. м. недѣля пристигна въ Базарджикъ, идящъ отъ столицата г-нъ И. М. Леонъ, новия шефъ на калиакренската нац.-църковна организация. Поради обстоятелството, че бѣше очакванъ да пристигне съ влака отъ 10 часа, а той пристигна въ 8, шефътъ не бѣше посрѣщанъ на гарата отъ никого.

Научили за пристигането му веднага се събраха въ клуба партизанитѣ, които го овационираха.

Г-нъ Леонъ бѣше поздравенъ отъ г. Цонко Пенковъ, бившъ депутатъ и други мѣстни деятели. Следъ това шефа произнесе кратка речъ, съобщавайки за решението на централното партийно бюро и начертавайки следния планъ на действие: ще се започне изъ окръга усиленъ пропаганда, най-вече тамъ, където партията е по-слаба (където не се избрахъ общински съветници) ще се избератъ за секторни шефове

хора, които непосредствено сж свързани съ секторитѣ, както гласи и устава, ще се пристъпи къмъ обединение на всички партийни ли.

На събраниято не сжтвстваха г. подл. Горски, който се въздъ до като се корегира решението за отстранението взето отъ старото окръжно бюро и г. В. Цинѣръ, който е изключенъ.

Следъ събраниято шефъ г. г. Цонко Пенковъ, Цонковъ, Горски и др. 5 коли заминаха изъ окръга. Г-нъ И. М. Леонъ кръстилъ детето на основния учителъ отъ Търговище г. Шушала, където всичко сж прекарвали до вечеръ

Продавамъ мѣсто

съ постройка, 8 стаи и 8 кв. м., находяща се въ гр. Базарджикъ, ул. „Калугерина“ На най-износна цена.

Споразумение съ ВАСИЛЪ ПОПОВЪ

ПРОТЕСТИРАТЬ

Чети в-ръ
„Добруджански
гласъ“

МАСЪ СВИНСКА
ЛОЙ ОБЧА И ГОВЕЖДА
ТОПЕНА И НЕТОПЕНА
Купуваме на най-добра цена
STR. "I. B. DUCU" 69 -- BAZARGIO

Или пък шефа е против частната собственост? Нека тогава се създават органите на обществената безопасност...

George Amarasov
Bazaigic, Asigurare Nationala
str. Pr. Mihai, 21

КАТО НИКОГА!

Като никога „Универ-
сът“ съобщава, че на 28
м. въ с. Георгенджикъ
(уросторъ) било извърше-
разбойническо нападе-
е — не комитаджийско.
Като никога кореспон-
дента отъ Констанца на
„Универсът“ е оставилъ
на мира „комитаджиитъ“
„придентиститъ“ и съоб-
шава за обира извършенъ
върху жителя Йорданъ
Продановъ, като дѣло на
неизвестни разбойници.
Трима непознатъ, въоръ-
жени лица, нападатъ дома
на И. Продановъ отъ село
Георгенджикъ и следъ ка-
то малтретирали стопанитъ,
надигнали 14.000 лей, мно-
го златни монети и др. по-
хищенници.
Разбойниците,
както видянаги съобщава

БЕДНАТА НИ РОДИНА!

Въ белгийските вестници, които получаваме въ редакцията „Ла дерниер йор“ (най-големият ежедневник въ Брюксел) и „Л'индепенданс Белж“ четемъ най-ласкави отзиви за младия български скулпторъ Пазелъ Метеоровъ. Въ първия вестникъ е поместена една снимка отъ великолепната „фигура“ на г. П. Метеоровъ, изложена въ Двореца на изящните изкуства отъ Брюксел, а въ втория има дълга статия пакъ съ клише на единъ бюстъ отъ ваятеля, въ която сж изтъкнати големите и много обещаващи дарования на младия българинъ.

Както съобщихме и въ единъ отъ миналите броеве г. Павелъ Д. Метеоровъ е дете на Добруджа, синъ е на г. Дочо Нанковъ отъ гр. Силистра. Нашиятъ съотечественик,

обаче, не иска да се завърне въ родината си. Завършилъ съ отличие и взелъ първа награда на Кралската Художествена Академия отъ белгийската столица той се е завърналъ въ София, където естествено ще намъри просторъ за проява на своите дарования.

Но ние не можемъ да не изразимъ нашето прискърбие че всички по-ценни елементи, всички по-заслужили деца на нашата родина, като Борисъ Караджовъ, пълвеца Диковъ и др. я напускатъ, за да не се върнатъ никога въ нея!

Бедна родна земя, нима си тъй негостоприемна, тъй не благодатна, щото не заслужавашъ честта да приютявашъ въ широките си, дивни скути своите най-галеми, най-свидни чеда!..

По бѣлия свѣтъ

ВѢЧНА ЛАМПА

Единъ бостонски инженеръ изнамѣрилъ една вѣчна електрическа лампа.

Въ Бостонъ имало 20 подобни лампи, които отъ 3 години само непрекъснато горѣли денемъ и нощемъ, въ една специална лаборатория, подъ непрекъснато наблюдение на специалисти.

Чрезъ точни измѣрвания е установено, че презъ течение на тия петъ години въпросните вѣчни лампи не сж изгубили абсолютно нищо отъ осветителната си мощъ, нито сж увеличили процента на консумирания електрически токъ.

Ако наистина, тоя типъ лампи оправдаватъ напълно очакванията, предвижда се, че ще настъпи сжщинска революция въ начина за осветляване на градовете.

Разбира се, ако и тия лампи не ги постигне сжщата участъ каквато постигна вѣчния кибритъ. Защото, американците съвсемъ нѣматъ интересъ да се пущатъ на пазара вѣчни лампи и вѣчни кибрити.

СЛАДКА ВОДА ОТЪ МОРЕТО

Група английски химици сж изнамѣрили начинъ, следъ дългогодишни изследвания и опити, да пречистватъ морската вода и да я правятъ годна за пиене.

За целта си служатъ съ четири стъклени трѣби, напълнени съ синтетическа речина. Морската вода преминава последователно презъ тия четири трѣби при специални условия и по тоя начинъ се пречиства отъ солта.

Благодарение на новото

изобретение, параходите въ бждеще при липса на вода за пиене ще могатъ да си набавятъ такава отъ морето.

Пречистената по тоя способъ морска вода, макаръ че е освободена напълно отъ солта, все пакъ не е приятна за пиене, тъй като си запазва неприятния миризъ на морска вода. Все пакъ въ моменти на оскъдица, тя може да послужи отлично за пиене и готвене, така щото ще може да спаси пътниците и обслужката на параходите отъ страшните мъки на жаждата.

И БИСЕРИ СЕ УНИЩОЖАВАТЪ

Като последица отъ кризата и свръхпроизводството отдавна се унищожаватъ огромни количества кафе, захаръ жито, добитъкъ и какво ли не още.

Напоследъкъ кризата е засегнала твърде тежко и търговията съ бисери.

За да не спаднатъ цените имъ, били сж унищожени до сега 300 торбички бисери.

Търговците на бисери се оплакватъ, че поради липсата на кулувачи търпятъ големи загуби, тъй като перлите оставени на складъ губятъ лъската и добрия си цвѣтъ.

За боядисване на здания и др.

всѣкакви бояджийски работи, се предпочита

ДИМ. ИВАНОВЪ-Гагаузчето авторизиранъ майсторъ бояджия

3—3

ЗЕМЕДѢЛЦИ „DEERING“ Mc. CORMICK

Разполагайки съ голѣмъ старъ стокъ отъ
ОРИГИНАЛНИ
Деерингъ и Макъ
Кормикови резервни
части, които по ка-

чество надминаватъ
днескашните части
ЖЕТВАРКИ
вързачки, косачки
всички други земе-
дѣлски машини

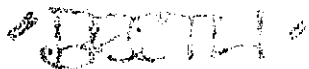
ПУСНАХЪ СЪ 75 НА СТО НАМАЛЕНИЕ

Сжшо ще намѣрите въ магазина ми резервни части за всички системи машини Massey-Harris, Evert, Adriance, Joston, Ambi, Krup, Lang, Deutsche Werke, Plano, Champion, Osborn, Valtor Vood, Rai Metal, Victoria, Milvochi, Albion, Graif, Fr. Melichar etc, на извънредно ниски цени. Сжшо разполагамъ съ всички видове клечки, гвоздеи, каиши, памарини и др.

НЕ КУПУВАЙТЕ ПРЕДИ ДА ПРОВѢРИТЕ МОИТЕ ЦЕНИ И СЕ УВѢРИТЕ, ЧЕ СТОКАТА, КОЯТО ВИ ПРОДАВАМЪ Е ОРИГИНАЛНА

СТЕФАНЪ П. СМОКОВЪ

ЖЕЛѢЗАРСКИ МАГАЗИНЪ — Базарджикъ, ул. „И. Г. Дука“ 44 — Телефонъ № 11

— Българското малцинство отъ Добруджа е дълбоко възмутено отъ езика и начина, по който е третирано въ колоните на голѣмия столиченъ вестникъ „Универсулъ“.

Редакционния комитетъ на в. „Добруджански гласъ“ изготвя енергиченъ протестъ противъ вулгарните епитети [„държавни врагове“, „шпиони“, „комplotисти“, „ириденгистско-комунисти“] — това пъкъ какво ли е? — конспиратори и пр. които този вестникъ употребява по адресъ на румѣнските граждани отъ български произходъ.

Редакционния комитетъ на „Добруджански гласъ“ отправя горещъ апелъ къмъ всички добросъвестни румѣнци да изразятъ своето негодувание противъ това недостойно поведение на столичния вестникъ, което уронва престижа на румѣнския народъ и на румѣнския печатъ.

— Всѣки день получаваме известия отъ селата за градобитнината, която на мѣста, както съобщаваме на друго мѣсто въ настоящия брой, има катастрофални размѣри.

Завчера е падналъ градъ въ с. Япладжа, който причинилъ 80—90 на сто загуби на посевите. Въ околните села градътъ билъ незначителенъ.

Около с. И. Г. Дука (Касъмъ), където отъ месеци не е валилъ дъждъ, сж паднали обилни дъждове.

— Директора на мѣстната държавна гимназия „Николае Филипеску“ г-нъ Константиnescу-Мирчещи е премѣстенъ чакъ въ Чернауцъ.

Но надали г. Константиnescу ще напусне тази „умразна Добруджа“ понеже си купи чифликъ въ с. Чамурлий.

— Завчера, недѣля, въ мѣстното спортно игрище сж състояха следните футболни мачове: „Юпитеръ“ — „Добруджа“ за шампионатъ; резултатъ 2 — 1 за „Добруджа“, и представителните тимове на Базарджикъ и Каварна, съ резултатъ 9—1 за Базарджикъ.

— Вънлоломътъ, който се строи въ балчишкото

пристанище, усилено работи. До сега всичко изработено 200 метра. Полага се, че той ще бѣ готовъ.

— Ние следимъ най-мателно творческата ностъ на кмета на гр. Базарджикъ г. Диомеде песку.

Трѣбва да признаемъ това, което създаде енергиченъ и преданъ вѣкъ заслужава всѣка хвала и адмирация. Цѣло гражданство е единодушно въ констатацията, че презъ последните 17 години Базарджикъ не е избиралъ по-достоеенъ кметъ.

— Първите лѣтваци отъ вътрешността въ пристигнали въ гр. Базарджикъ. За предстоящия сезонъ се правятъ големи приготовления.

SUVERAN CONTRA DURERILOR

JAWOL

DE CAFE
GRIPĂ
MIGRENĂ
NEURALGIE

„ЯВОЛЪ“ Е НАЙСИЛНИИ ЛЪКЪ ПРОТИВЪ ГЛАВОБОЛИЕ, РИПА МИГРЕНА И НЕВРАЛГИЯ